

"AL APOSTOLAT DE LA ORACIÓ" DE LA CIUTAT DE VICH

AB MOTIU DE SA

BANDERA NOVA

No'm pregunteu qui soch!... n' hi ha prou que os diga,
qu' eixa *bandera* vostra fá qu' escriga
unas pobras estrofas que ha inspirat!...

el projecte... era meul... la he dibuixada...
una habil má, després, l' ha interpretada...
més, hi falta quelcom, que no han brodat!...

Falta cantar la alegoria hermosa
de vostra idea, al demanar, honrosa
una *bandera catalana*, així;
se necessitan lletres pera dirho!...
y eixas estrofas... ¡perdoneume!... inspiro
en dos batechs del cor... que m' ho fan dí!...

La *Fè* y la *Patria* hi veig en germanatge:
may la poesia tè més bell llenguatge,
ni inspiració millor pera cantar;
gayre bè ni cal, sols, esser poeta...
en la bandera la poesia es fetal!...
no 's necessita més sinó rimar!...

May la he vista més bella, ni escayenta!...
es l' emblema que en ella 's representa,
la millor joya que una terra tè;
Si la *bandera patria* sempre es santa!...
jamay pot emoblirla gloria tanta
com sagellada per la seva *Fè*!...

May he vistas, de sanch, ni mes vermellas,
las *quatre barras del escut* aquellas!...
ni 'l fons més rich de nostra adarga d' or!...
...¡¡ab la *corona* al mitx d' unas espinas!...
...¡¡ab *Aquell Cor*... rajant... gotas divinas!...
segell de nostra Religió d' amor!...

No tenen pas els fulls de cap historia,
llorers més dignes; ni més alta gloria,
que en sa *bandera* púgui-la ostentar!...
per tots els homes la millor conquesta,
sigué la Sanch, amorosida, aquesta
del Sacratíssim Cor, que vá brollar!...

¡Benhaurada la terra ont la *Fè* hi nfa!
¡poble!... vila! ciutat! nació!... allá ont sia,
qu' en ardents flamas de aqueix Cor s' ha encés!...
¡benehida serás si ta *Fè* brota!...
y ets del escalf de son amor devota!...

¡¡la nostra pobre Catalunya ho es!...

Arrèu com una onada redemptora,
avansa eix crit de devoció qu' implora!...
...¡el sant *Apostolat de la Oració*!...
la onada 's vá extenent per nostra terra;
fins al poblet humil, dalt de la serra,
l' *Apostolat* hi tè un senzill penó!...

Y es que 'l passat gloriós d' época llunya...
de nostra aymada *Patria Catalunya*,
ans que tot, el devia á na la *Fé*!...
y al poble catalá n' hi resta encare,
y ovira la vesllúm, com d' auba clara
d' un Sol de redempció! d' un jorn seré!...

Bè heu fet! bons vigatans... eix Sol per lema,
ferlo brodar ab or, en dols emblema,
sobre las barras catalanas, sí!...

¡cami de creu seguim!... á sa semblansa;

més, Jesús, si 'l Calvari va acostantse,
dalt de la *Creu*... no 'ns hi vol fer morir!...

Vol veure 'ls cors dels catalans encendre's
y á doll sentir, cada *Primer divendres*,
de nostra *Fè* d' avuy, l' escalf suprém!...
vol sentí un préch, més endoleit que 'ls altres,
vol que tothom... ¡ay...! si... ¡¡«*Vinga á nosaltres*
aquell vostre Sant Regne!» li diguém...
Sa paraula es Vritat!... si Ell prometia
«que més que enllòch... á *Espanya regnaria*»
¿contra Ell que son els homes?... ¡¡regnará!!
y al primer jorn d' eixa Vritat segura,
¡ab quina llum més divinal y pura,
al Cel de nostra terra hi brillará!...

En tant arriba esperansada l' hora,
d' aquesta flama ardenta, abrasadora,
que á tots ens fongui en germanó d' amor,
mentres lluyta sens gloria... ens en allunya,
els quins creyém... posem-la á Catalunya
sota el mantell del sacratíssim Cor!...

¡¡Bè fás avuy!... nostra *bandera santa*,
¡d' enjoyellarla de riquesa tanta!...
Apostolat de la Oració de Vich!
quand d- má, si Deu vol, siga benehida,
á defora trayéula!... desseguida!...
que fins la pugui veure... l' enemich!...

De cara al sol ¡obriula! eixa *bandera!*
que onègi als quatre vents; ¡ben falaguera!...
¡ben enlayrada sempre!... vigatans!...
que la veigi tothóm... á dreta y esquerra!...
¡que tan debó sigués, per nostra terra...
la *bandera* d' avuy dels cataláns!...

Tan debó!... que al entorn juntés al hora
als quins creyém, almenys!... celistia en fora!
del Sacratíssim Cor... dítxós Regnat!...
més, cal lluytar ab ardièsa encare!...
qu' en la guerra que l' enemich declara,
vostra lluyta... es de pau!... ¡¡l' *Apostolat*!...

¡Llahor... ciutat de Vich!... *bandera bella!*
sens renegar de Deu, res pot contra ella!...
ni fins la iniquitat d' humanas lleys!...
¡Ab noble orgull... ¡Oh Vich!... ves á enlairarla!
que, á la terra cap rey, pot fè abaixarla...
perqué porta el *segell*... del Rey de reys!...

¡No ho pregunteu... qui soch!... n' hi ha prou que os
diga

qu' eixa *bandera* vostra... á mi m' abriga;
¡y que soia sos plèchs... ¡dítxós qui hi mor!

Pots estarne orgullosa, host *vigatana!*...
¡¡la *Primera Bandera Catalana*
signada ab el *segell* del Sagrat Cor!...

FRANCISCO MIRABENT Y SOLER.

Barcelona, Festa de la Santíssima Trinitat, Any del Senyor 1902.

